

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/205/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123206052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3123206052.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Tisovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov: matka A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, pobytom D. E. XX/XX, XXX XX F., a otec D. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom G. XXX, XXX XX G., o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 85P/28/2023 -116 zo dňa 09.07.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í nasledovne:

I. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej A. výživným vo výške 150 eur mesačne od 27.07.2023 do 31.10.2023, vo výške 115 eur od 01.11.2023 do 31.10.2024 a vo výške 150 eur mesačne od 01.11.2024, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky.

II. Otec nemá nedoplatok na zvýšenom výživnom za obdobie od 27.07.2023 do 31.07.2025.

III. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4P/85/2014 - 19 zo dňa 09.12.2014 v časti určenia výšky výživného.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov prvostupňového ani odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 85P/28/2023 -116 zo dňa 09.07.2024 zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09.12.2014 č. k. 4P/85/2014 - 19 tak, že otcovi zvýšil výživné na maloletú („mal.“) A. zo sumy 100 eur na sumu 150 eur mesačne od 27.07.2023, ktoré bude poukazovať do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky maloletej. V ďalšom odseku rozhodol, že zameškané výživné za obdobie od 27.07.2023 do 31.07.2024 v sume 608,06 eur je otec povinný matke uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V ďalšom odseku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil § 62 ods. 1, 2, § 65 ods. 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) s tým, že poukázal na to, že predchádzajúci rozsudok vo veci samej zo dňa 09.12.2014 bol odvolacím súdom uznesením č. k. 15CoP/48/2024 - 87 zo dňa 19.03.2024 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že mal preukázané, že od poslednej úpravy výživného, kedy bolo otcovi výživné na mal. A. znížené zo sumy 125 eur na sumu 100 eur mesačne, uplynula doba viac ako 10 rokov, mal. A. je vekovo staršia, je žiačkou II. stupňa základnej školy, aktuálne v školskom

roku 2024/2025 začne navštevovať 5. ročník. Zistil nárast nákladov na zabezpečenie jej riadnej výživy, pričom má náklady na školský klub (8 €), na školské aktivity (ročne 180 €), navštevuje tanečný krúžok s mesačným poplatkom 34 eur a jedenkrát ročne sa vynakladá 180 eur na tanečnú obuv a ošatenie; maloletá absolvuje 3 až 5 tanečných súťaží s poplatkami 25 - 40 eur. U matky konštatoval priemerný mesačný zárobok 750 eur netto, pričom táto bola práceneschopná od 23.02.2024 do 30.04.2024, kedy jej príjmom boli len nemocenské dávky a invalidný dôchodok v sume 154,60 eur (od 18.06.2024). Matka s maloletou býva v prenajatom jednoizbovom byte s mesačným nájomným 250 eur vrátane služieb spojených s bývaním. Zistil, že maloletá je dieťaťom s narušenou komunikačnou schopnosťou a vývinovou poruchou učenia; za logopedické a špeciálne pedagogické intervencie matka platí mesačne poplatok po 12 eur. Taktiež má maloletá zhoršený zrak, nosí okuliare (120 eur ročne, na ktoré otec prispieva polovicou).

Otcovi v porovnaní s dobou poslednej úpravy pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. G. B., nar. XX.XX.XXXX. Mal preukázaný podstatný nárast jeho mesačného príjmu, kedy v čase poslednej úpravy výživného deklaroval svoj mesačný príjem len vo výške 100 až 150 eur. Poukázal na to, že otec len krátko pred podaním návrhu matky o zvýšenie výživného uzatvoril so svojou sestrou H. I. zmluvu o prevode vlastníctva bytu, v súvislosti s čím čerpal v peňažnom ústave hypotekárny úver a od svojej sestry finančnú pôžičku, ktoré uhrádza a dlhodobo bude uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach po 631,83 eur.

Zistil ďalej, že otec od 01.08.2022 do 31.07.2023 dosahoval priemerný mesačný zárobok 1.185,83 eur netto vrátane cestovných náhrad, avšak od 01.08.2023 pre zhoršený zdravotný stav prestal byť vysielaný na pracovné cesty a jeho príjem klesol na sumu 850 eur netto. V súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom a následnou kardiochirurgickou operáciou, ktorej sa otec podrobil v mesiaci november 2023, je od 07.11.2023 práceneschopný a poberá nemocenské dávky vo výške 600 eur mesačne. Pri partnerke otca konštatoval, že táto dosahuje mesačný príjem 600 eur netto. Napriek tomu mal za to, že jeho príjem oproti poslednému určeniu výživného je cca o 400 eur vyšší, zdôrazniac, že celkové mesačné výdavky otca vrátane výživného a splátok hypotekárneho úveru a pôžičky prevyšujú dlhodobo celkové príjmy otca.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, prihliadnuc na jeho vyživovaciu povinnosť voči dvom mal. deťom, vyvodil záver, že vzhľadom na celkovú výšku mesačných výdavkov si otec musí finančné prostriedky zabezpečovať aj iným spôsobom ako len príjmom od svojho zamestnávateľa. V prípade, že tomu tak nie je, otec si má svoju bytovú otázku riešiť iným spôsobom ako kúpou dvojizbového bytu napr. formou nájmu tak, ako to robí matka mal. A., čím by teda mesačné výdavky vynakladal v značne nižšom rozsahu. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že je v jeho možnostiach a schopnostiach si plniť vyživovaciu povinnosť voči mal. A. v primeranom rozsahu, preto zvýšil výživné zo sumy 100 eur na sumu 180 eur (správne 150 eur - poznámka odvolacieho súdu) mesačne od podania návrhu matky na zvýšenie výživného, t. j. od 27.07.2023. Zameškané výživné vyrátal súd prvej inštancie od podania návrhu, t. j. od 27.07.2023 do 31.07.2024 v sume 608,06 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec, namietajúc, že maloletú pravidelne bráva na výlety a dáva jej aj peniaze navyše a o jej výchovu sa zaujíma. Poukázal na drahé darčeky, ktoré jej zakúpil (mobil, tablet, počítač a pod.). Tvrdil, že nad rámec určeného výživného jej prispieva cca 5 - 6 rokov o 50 eur viac, ako mu bolo určené. Taktiež poukázal na svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére G., ktorú podľa neho súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy. Tiež nesúhlasil so zaplatením nedoplatku 608,06 eur do 3 dní odôvodňujúc to nedostatkom finančných prostriedkov; bol ochotný splácať ho po 50 eur.

Taktiež namietal, že sudca nebral do úvahy jeho druhú vyživovaciu povinnosť, zdravotný stav, ani právny názor odvolacieho súdu z predchádzajúceho rozhodnutia, keď nebolo uvedené, že posielal 50 eur výživné nad rámec. Súc frustrovaný z postupu sudcu súhlasil so sumou 150 eur mesačne, požadujúc splátky na uhradenie nedoplatku s tým, že podľa jeho názoru matka prostriedky využije na svoje vylepšenie. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, nesplnil procesné podmienky a spravil si všetko po svojom. Žiadal postup a správnosť rozsudku preskúmať a prípadne napadnutý rozsudok zrušiť.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nie je pravdou, že sa stará o mal. A., nakoľko trávia spolu čas len sporadicky. Maloletá nastúpila do 5. ročníka a bolo jej potrebné zakúpiť veci, na čom sa otec nepodieľal, ale nezobral si ju k sebe ani na letné prázdniny. Poukázala na to, že v sociálnom

podniku, kde pracuje, nedostala už tri mesiace mzdu. Počas leta nastúpila do miestneho obchodu, avšak po začatí školského roka bola nútená odísť, keďže tam ide o prácu na zmeny a nedokáže dlhodobo takto pracovať po zdravotnej stránke, preto je nútená hľadať si iné adekvátne zamestnanie. Poprela, že by sa so sudcom prvostupňového súdu poznala.

Považovala za paradox, že otec pravidelne kupuje maloletej drahé dary, no na druhej strane tvrdí, že nemá dosť prostriedkov. Uviedla, že má právo svoje peniaze použiť aj pre svoje potreby. Poukázala na to, že otec má auto a zarába si aj ako elektrikár a vodár a bol na niekoľkých dovolenkách či výletoch so svojou priateľkou a dcérou.

4. Kolízny opatrovník považoval zvýšenie výživného za v najlepšom záujme dieťaťa vzhľadom na podstatnú zmenu pomerov otca.

5. Otec v odvolacej replike opätovne poukázal na svoje výdavky s tým, že v prípade predaja bytu by sa stal bezdomovcom, pričom tvrdil, že mu pomáha jeho rodina kvôli jeho chorobe. Bol ochotný hradiť náklady maloletej, avšak nechcel, aby financie matka použila na svoje vylepšenia. Tvrdil, že náklady na školu v prírode, letný tábor a tanečný krúžok hradí maloletej jeho matka. Uviedol, že matke poslal 50 eur na školské potreby. Tvrdil, že po zdravotnej stránke nemôže pracovať ako kedysi a drahé veci jej kupoval pred operáciou.

6. Odvolacia duplika zo strany matky a kolízneho opatrovníka podaná nebola.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 5 písm. a/ Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“), preskúmal vec v intenciách § 65 CMP a § 66 CMP a bez vykonania odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil.

8. Z obsahu spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.07.2023 sa matka domáhala zvýšenia výživného na maloletú A. na sumu 220 eur mesačne. Ďalej z vykonaného dokazovania boli preukázané pomery účastníkov tak, ako sú opísané v odseku 1. odôvodnenia tohto rozsudku.

9. Z takto ustáleného skutkového stavu následne vychádzal aj odvolací súd konštatujúc, že súd prvej inštancie vo veci vykonal dodatočne dostatočné dokazovanie bez nutnosti jeho doplnenia alebo opakovania, preto nebol dôvod odvolacie pojednávanie vo veci nariaďovať. Pomery účastníkov čo sa týka ich príjmov, výdavkov i sociálnej situácie boli zistené riadne, odvolací súd len inak posúdil výšku priznaného výživného.

10. Odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého potenciálu otca dosahovať príjem zodpovedá suma 850 eur netto mesačne, vychádzajúc pritom z preukázaného príjmu otca v konaní, a to cestou zamestnávateľa. Iný príjem otca v konaní preukázaný nebol a v tomto smere záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého musí mať otec aj ďalší príjem, je len ničím nepreukázanou domnienkou.

11. Napriek vyššie uvedenému sa odvolací súd stotožnil s výškou výživného stanovenou v sume 150 eur mesačne ako primeranou vzhľadom na zistené potreby dieťaťa, životnú úroveň rodičov, ako aj preukázaný príjem otca s prihliadnutím k tomu, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť; na tejto sa však musí podieľať aj jeho partnerka žijúca s ním v spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za primerané k pomerom otca, pokiaľ si bytovú otázku vyriešil kúpou bytu od svojej sestry, pričom podľa názoru odvolacieho súdu vychádzajúc z verejných zdrojov kúpna cena zodpovedala vtedy danej trhovej situácii; je teda primeraná. Výdavky na hypotéku a služby spojené s bývaním je pritom nutné pokladať za odôvodnené výdavky otca.

12. Odvolací súd za dôvod, pre ktorý pristúpil k určeniu inej výšky výživného od novembra 2023 do októbra 2024, ako ho upravil súd prvej inštancie, považuje skutočnosť, že otec bol v uvedenom období dlhodobo práceneschopný, ktorá skutočnosť vyplýva aj z lustrácie v Sociálnej poisťovni. Počas tohto obdobia otec nepoberal iný príjem ako nemocenské dávky v sume cca 600 eur mesačne. Vzhľadom k tomu odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého v tomto období nie je možné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca až na 150 eur mesačne, nakoľko by táto suma priviedla otca do stavu hmotnej núdze. Za nesprávny v tomto smere považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého otec mal

zdravotné ťažkosti kardiologického charakteru v podstate od detstva, a teda k nim nemožno prihladať. Je zrejmé, že tieto zdravotné potiaže mali vplyv na jeho príjem práve v rozhodnom období, preto tento záver prvostupňového súdu neobstojí.

Vo väzbe na uvedené odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a v uvedenom období určil vyživovaciu povinnosť otca v sume 115 eur, prihladnuc aj k tomu, že dochádza k zvýšeniu výživného po dlhom časovom období (cca 9 rokov).

Nakoľko otec po ukončení práceneschopnosti opätovne začal pracovať a jeho hrubý príjem dosahuje cca 1.100 eur mesačne (850 eur netto), od novembra 2024 odvolací súd opätovne zvýšil výživné na sumu 150 eur mesačne.

13. Zvýšené výživné za obdobie od 27.07.2023 do rozhodnutia odvolacieho súdu, t. j. do 31.07.2025 činí 788,06 eur (8,06 eur za 7/2023, 3 x 50 eur za 8 - 10/2023, 12 x 15 eur za 11/2023 - 10/2024 a 9 x 50 eur za 11/2024 - 7/2025). Na základe vyjadrení rodičov a nimi predložených listinných dôkazov odvolací súd zistil, že otec od posledného rozhodnutia súdu prvej inštancie nad rámec dovtedy určené výživného (100 €) zaplatil 858,06 eur (3 x 50 eur za 8 - 10/2024, 12 x 50 eur za 8/2024 - 7/2025 a 258,06 eur ako dobrovoľnú splátku na nedoplatok vyčíslený súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí). Otec teda v rozhodnom období uhradil na výživu maloletej o 70 eur viac, ako mu bolo určené (týmto) zmeneným rozhodnutím. Vzhľadom k tomu odvolací súd vo výroku II. uviedol, že otec za obdobie od 27.07.2023 do 31.07.2025 nedoplatok na zvýšenom výživnom nemá. Odvolací súd dopĺňa, že spotrebované výživné na maloleté dieťa sa nevracia (§ 78 ods. 2 Zákona o rodine). Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že k dobrovoľným príspevkom na tanečnú a školské potreby neprihladal, keďže išlo o vecné plnenia/dary v prospech maloletej a takto boli otcom pri ich plnení aj označené.

14. Vo výroku III. odvolací súd uviedol, že dochádza k zmene ostatného rozhodnutia súdu o určení výživného.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, nakoľko nezistil žiadne osobitné dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé niektorému z účastníkov náhradu trov konania priznať. Súčasne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).